

Sygn. akt II CSK 375/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Starosty Powiatu R.
przy uczestnictwie M. A., Gminy Miasto R., A. C., D. K., R. M., A. S., R. S., A. A.,
W. S., H. M., T. K., S. S. i R. X.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania M. A.
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 28 maja 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w P. oddalił apelację uczestniczki M. A. od postanowienia Sądu Rejonowego w R. w sprawie o nabycie własności nieruchomości przez zasiedzenie.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez tą uczestniczkę wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.). Dlatego też przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżącą zagadnienia prawne pozbawione są cech kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

aw

jw